

og skal man også til at lave en A- og en B-grundlov, så tror jeg ikke, befolkningen forstår noget som helst af det.

Fra konservativ side synes vi, vi har en klar og enkel grundlov, der også har en god folkelig opbakning, og så har den én stor fordel: den er let forståelig. Folk kan slå op i den, og de forstår den; også selv om den måske er lidt umoderne i sproget, så forstår man den. Man er fri for at skulle have jurister og eksperter til at fortælle én, hvad grundloven betyder. Det er en stor fordel.

En grundlov skal efter min mening ikke have mange ben. Den skal være klar og enkel. Jeg synes egentlig også, at vi kan være ret stolte af, at vores grundlov på mange områder har været brugt i de nye stater, og noget af det, der inspirerer SF til, at nu skal vores ændres, er vel, at de nye stater har skrevet andre ting ind, end vi har.

Men jeg har stor forståelse for, at hvis man har levet under et socialistisk styre i mange år, vil man gerne have skrevet noget ind om menneskerettigheder, man vil gerne tydeliggøre en masse ting. Det er forståeligt, at en ny stat gør det. Det er også forståeligt i Sydafrika, hvor man levede under et racetisk regime, at når man så laver en ny grundlov, laver man om på det. Det er letforståeligt. Men at vi skal til at lave vores grundlov om, som har fungeret godt, fordi de gør det andre steder, det er ikke noget godt grundlag.

Jeg har gjort klart, at vi gerne ser en debat, ingen problemer i det. Jeg tror også, vi får en stor debat, 150 år, det er et jubilæum. Jeg er heller ikke i tvivl om, at i de kommende måneder vil vi høre mange tilkendegivelser om den grundlov, vi har. Når vi har overstået jubilæet, kan jeg let tilslutte mig, at vi tager alle de debatter og ting, der er kommet frem, op i en høring, som Præsidiets arrangerer. Det vil ikke volde nogen som helst vanskeligheder. Jeg synes endda, det er en god idé.

Jeg tror egentlig også, at det så måske vil resultere i, at man siger: Godt, nu kan vi køre videre, alle er tilfredse med den grundlov, vi har. Vi er i hvert fald til den tid enige om én ting, tror jeg, nemlig at der ikke kan skaffes et bredt flertal hverken i befolkningen eller her i Folketinget for at gå i gang med en stor grundlovskommission.

Dermed har jeg vel også sagt, at jeg ikke på nuværende tidspunkt tager stilling til det forslag, der er kommet fra Venstres side.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Til hr. Grove vil jeg sige, at det, vi har foreslået her, jo ikke er et kommissorium. Jeg forstår ikke rigtig, hvorfor man fremstiller det, som om det var vores kommissorium. Det, vi siger, er, at det mener vi, for ligesom at tilkendegive, at vi har nogle synspunkter, som vi allerede har klaret af. Men hvis man nedsætter en grundlovskommission, så er der ikke noget med, at vi har et kommissorium. Vi har bare skrevet, hvad vi mener, det fremgår af side 5.

Så vil jeg godt gøre hr. Grove opmærksom på, at i realitetens verden har vi i dag A og B. A er det, der står i grundloven, B er alle de ting, vi tilslutter os løbende, og dem kan vi løbende lave om. De har i virkeligheden grundlovsmæssig status, men vi diskuterer dem aldrig i forhold til befolkningen, for det er noget, vi gør herinde. Vi har A og B, vi praktiserer det bare ikke, og det er lidt uklart en gang imellem.

Det tredje, det der med, at vi bruger udtrykket positiv/negativ, har altså ikke noget at gøre med, at det er positivt, når man får noget af staten, og det er negativt, at staten fraviger noget, tværtimod. Det er en vending, man bruger inden for den statsretlige litteratur, som vi har overtaget i den her forbindelse. Det har intet med de daglige ord negativ og positiv at gøre.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg respekterer naturligvis, at Det Konservative Folkeparti og hr. Henning Grove ikke finder, at tiden nu er moden til nedsættelse af en forfatnings- eller grundlovskommission, men jeg synes dog alligevel, at det i hvert fald er en sandhed med modifikationer, når hr. Grove fastslår sådan meget bramfrit, at vi har en klar og enkel grundlov og så færdig.

Jeg synes trods alt, at Højesterets dom sidste år i grundlovssagen om § 20 viser, at der kunne være behov for præciseringer dér. Det kan godt være, at det, der står i § 20, umiddelbart kan forstås af alle og enhver, men det kan i hvert fald fortolkes og er en diskussion værd.

Så vil jeg også godt gøre den bemærkning, at det jo altså ikke kun er nye stater eller demokratier, såsom Sydafrika, som hr. Grove nævnte, der drøfter forfatning. Vort broderland Sverige har også fra tid til anden foretaget ændringer i sin forfatning, så man kan ikke just sige, at det er nye demokratier, der beskæftiger sig med den slags problemstillinger, netop fordi